

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.405/2018/8.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Stefancsik Márta előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Ditrói-Tóth Zsuzsanna Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Ditrói-Tóth Zsuzsanna ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Lakatos Csaba kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. március 23. napján kelt 10.K.27.071/2018/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.071/2018/9. számú ítéletét az indokolás módosításával hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 600.000 (azaz hatszázezer) forint felülvizsgálati költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes közhasznú társaságként megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával élelmiszer csomagolási, kereskedelmi tevékenységet végez. Ennek keretében kül- és belföldi kristálycukor beszerzéseket és értékesítéseket bonyolított. 2010. december havi bevallásában levonható adóként szerepeltette az E. D. Kft. (a továbbiakban:

Számlakibocsátó1.) 14 db és az A. V. Kft. (a továbbiakban: Számlakibocsátó2.) 4 db cukor értékesítésről kiállított számlájának általános forgalmi adó (áfa) tartalmát 47.619.000 Ft összegben. Mindkét társaság egy budapesti lakásba bejelentett székhellyel 2010. júliusában alakult, majd 2011-ben eladásra kerültek egy lakcím nélküli személy részére, aki tudott arról, hogy a társaságok eladása a felperes adóellenőrzései következményeként történik. A Számlakibocsátók adószámát elérhetetlenségük miatt az adóhatóság felfüggesztette, majd kényszertörölési eljárás indult ellenük.

- [2] A Számlakibocsátók nevében - az üzletrész értékesítéseket követően is - Sz. J. K., a Számlakibocsátó1. ügyvezetője járt el, akivel a felperes képviselője a szerződéskötésnél és az ügyletek bonyolításánál kizárólag email-en tartotta a kapcsolatot. A felperes valamennyi számla ellenértékét banki átutalással fizette meg.
- [3] A Számlakibocsátók tárgydíj időszak bevallást nem tettek, közösségi beszerzést nem vallottak.
- [4] A felperes portaszolgálatára rögzítette a szállítást végző gépkocsi rendszámát, amely adatok alapján a K. S.Kft. és a V. T. Kft. végezte a fuvarozást. A beszerzésekhez szállítmányonként 2 nemzetközi fuvarlevél (CMR) is tartozott, az egyik a román cukorgyár és a szlovák vevő, a másik a szlovák eladó és a belföldi számlakiállító feltüntetésével, de a romániai feladási és szlovákiai kiszolgálási helyű rakományok átvevőjeként több esetben a felperes szerepelt. Amennyiben az áru nemzetközi fuvarokmánnyal (CMR), és nem belföldi szállítólevéllel érkezett a felpereshez, az áru átvételéről a raktárosok külön elismervényt állítottak ki J.-né R. T. kereskedelmi vezető utasítására, H. B. koordinációs főosztályvezető által megnevezett társaság nevére. A második fuvartársaság az árut Romániából a felperes telephelyére szállította, ott kirakodták és a gépkocsi üresen Pribenikbe (SK) ment a második CMR átvétele érdekében. A szállítógépjárművek mérlegelésére a közúti nyilvántartás szerint csak a román-magyar határon került sor.
- [5] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2010. december hónapra áfa adónemben lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzüsszeg kiutalása előtti ellenőrzés alapján a 2012. július 19-én kelt határozatával 51.909.000 Ft adókülönbözetet tárt fel, amelyből 34.766.000 Ft-ot adóhiánynak, 5.650.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek, és 11.493.000 Ft-ot folyószámlát nem érintő tételnek minősített, kötelezte a felperest az adóhiány, továbbá 20.208.000 Ft adóbírság és 642.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére.
- [6] A fellebbezés alapján eljáró felperes a 2012. október 31-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, majd a per tartama alatt határozatát - a 2010. november

hónapra vonatkozó döntése bírósági hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban hozott határozatra tekintettel saját hatáskörben - a 2015. április 13-án kelt határozatával módosította, az elsőfokú határozatot megváltoztatta, 47.619.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 30.476.000 Ft-ot adóhiánynak, 5.650.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek, és 11.493.000 Ft-ot következő időszakra átvihető követelés különbözetnek minősített, a felperest az adóhiány, továbbá 18.063.000 Ft adóbírság és 359.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

- [7] Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 5. (1) bekezdésére, 6. § (1) bekezdésére, 9. § (1) bekezdésére, 13. § (1) bekezdésére, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára alapította.
- [8] Indokolása szerint a felperes a számlák adólevonási jog gyakorlására való felhasználásakor kétséget kizáróan tudott arról, hogy Sz. J. K. érdekeltiségébe tartoznak a Számlakibocsátók, amelyek az adóköteles termékértékesítésre és számlakiállításra vonatkozó szabályok formális megtartásával az ügyleteket csak színlelték, az áru a román S.C. Z. O. S.A. értékesítése közvetlen következményeként került a felperes hatalmába. A Számlakibocsátók adófizetés nélkül biztosítottak adólevonási jogot, így adóelőnyt a felperesnek, beiktatásukra a fiktív számlák birtokában történő adófizetés nélküli visszaigénylés érdekében történt. Azt nem sikerült bizonyítania, hogy a felperes az ellenértéket egyáltalán nem fizette meg, és kizárólag az adólevonási jogának visszaélésszerű gyakorlása érdekében került sor a Számlakibocsátók láncolatba iktatására, azonban azt bizonyítottanak tekintette, hogy a felperes intézkedésre jogosult alkalmazottai tudták, hogy a beszállított áru eladói nem a Számlakibocsátók, a címzettje pedig nem a felperes, és nem tettek intézkedéseket annak érdekében, hogy adókijátszásban ne vegyenek részt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [9] A felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.
- [10] Álláspontja szerint az ellenőrzési jegyzőkönyvben foglaltaktól eltérően az első, majd a másodfokú hatóság eltérő tényállás alapján tagadta meg az adólevonási jogot, új tényállási elemként a cukor Szlovákiába való visszaértékesítését is megállapította, ennek folytán sérült a felperes garanciális jellegű, észrevételek megtételéhez és jogorvoslathoz való joga.
- [11] Az ellenőrzési jegyzőkönyvhöz a hatóság nem csatolta a felhasznált bizonyítékokat, ezzel korlátozta az

iratbetekintéshez, ezáltal a védelemhez való jogát [Art. 12. §; 100. § (4) bekezdés, EUB C-110/10], továbbá más eljárásban keletkezett tanúvallomásokat és egyéb bizonyítékokat használt fel a tényállás megállapításakor, nem minden esetben értesítették a tanúmeghallgatásról [a közigazgatási és hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 49. §].

- [12] Előadása szerint az adóhatóság sejtésekre, megérzésekre, és nem bizonyítékokra alapította határozatát, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyoldalúan értékelte. Az eljárás során nem nyilatkoztatta a román cukorgyárat arról, hogy az értékesítési lánc tagjait és a felperest ismeri-e, volt-e velük kapcsolata, nem vizsgálta, hogy az eladó részére átutalt vételár kihez került, nem készített mérleget a beszerzett és értékesített cukorról, amelyből kitűnt volna, hogy komoly kereskedő. Nem vizsgálta a felperes működési körülményeit, nem tárta a koordinációs főosztályvezető elé a kereskedelmi vezető előadását arra vonatkozóan, hogy a raktáros munkavállalók nyilatkozatának megfelelően ő mondta-e meg, hogy a nem belföldi szállítólevéllel, hanem nemzetközi fuvarokmánnyal (CMR) érkező szállítmányok esetén melyik Számlakibocsátót tüntessék fel az átvételi elismervényeken. Határozatát csak a CMR-ekre és a fuvarozó alkalmazottjának tanúvallomására alapította. Utalt arra, hogy a CMR nem az ő bizonylata volt, viszont rendelkezésre álló szerződések, számlák, szállítólevelek vagy átadás-átvételi jegyzőkönyvek, kapuskönyvi bejegyzések, raktári bevételezési bizonylatok, átvételi vizsgálati és ellenőrzési jegyzőkönyvek az ügyletek megtörténtét bizonyítják. Az alperes a fuvartársaság alkalmazottja és a felperesi raktárosok tanúvallomását tévesen értékelte, amikor azokra alapozva megállapította, hogy munkavállalói tudtak arról, hogy a román cukorgyárból vásárol.
- [13] Hangsúlyozta, hogy nem keletkezett adóelőnye az ügyletekből, átutalással megfizette az áfa-t tartalmazó ellenértéket. Tévesen állapította meg, hogy a számlakiállítók láncolatba iktatására azért került sor, hogy a felperes adólevonási pozícióba kerüljön, hogy a számlakibocsátók tevékenysége csak a számlák kiállítására korlátozódott, működésüknek gazdasági racionalitása nem volt.
- [14] A felperessel szemben a partnerek ellenőrzése terén irracionális követelményeket támasztott [EUB C-123/87 és C-330/87 (EGI); C-384/04 (LM Poiares Maduro), C-384/04 (Federation of Technological Industries)]. Hivatkozása szerint jogállamban megengedhetetlen módon a levonási jogának megtagadása adóamnesztiát jelent a számlakiállítóknak, mert azok nem fizették meg az áfa-t a költségvetésnek, viszont vele kétszer fizetteti meg az adót. Az adóhatóság nem bizonyította, hogy a beszállítók adócsalásáról tudott/ tudnia kellett, illetve, hogy az észszerű ellenőrzések megtételét

elmulasztotta [C-354/03, C-355/03 és C-484/03 (Optigen); C-271/06 (NettoSupermarkt); C-376/02 (Goed Wonen); C-465/03 (Kretztechnik)], a határozat sérti a A Tanács közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK (2006. november 28.) irányelve (a továbbiakban. héa-irányelv) 167. cikkét, 168. cikk a) pontját, 178. cikk a) pontját és a megjelölt EUB döntésekben foglalt jogértelmezést.

- [15] A per első tárgyalása előtt előterjesztett keresetkiegészítésében a felperes sérelmezte, hogy a hatóság az ügyleteket nem a számlák szerint, hanem „összemosva” értékelte, e körben bemutatta a két beszerzéshez kapcsolódó okiratait, továbbá megjelölte, hogy a hatóság mely személyek nyilatkoztatásának, tanúmeghallgatásának alkalmával mulasztotta el értesítését.
- [16] Az alperes a határozatában foglalt indokokat fenntartva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú határozat

- [17] Az elsőfokú bíróság a keresetnek a Számlakibocsátó2.-re vonatkozó részét alaposnak ítélő és az alperesi határozatot megváltoztató 2015. szeptember 23-án kelt 10.K.27.221/2015/5. számú ítéletét a Kúria a 2016. június 23-án kelt Kfv.V.35.809/2015/10. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasította, mert megállapította, hogy a döntés nem tartalmaz tényállást és indokolást valamennyi kereseti hivatkozással kapcsolatban. A megismételt eljárásban 2016. december 23-án hozott 10.K.27.461/20168. számú ítéletével az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A jogerős ítéletet a Kúria a 2018. február 1-én kelt Kfv.I.35.188/2017/9. számú végzésével ismételten hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasította, mert az ítélet indokolása két változatban készült, azok tényállásukban és jogi indokolásukban eltérőek voltak.
- [18] A második megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [19] Indokolása szerint az adóhatóság a döntéshozatalhoz szükséges tényállást helytállóan állapította meg, azt a perben lefolytatott bizonyítás eredménye (a kereskedelmi koordinátor, Ú. Zs. főkönyvelő, Gy. A.-né főkönyvelő helyettes, S- T. termelésirányító, B. L. raktáros, O. J. raktáros munkakörben dolgozó felperesi munkavállalók vallomása, a Számlakibocsátók ellenőrzési iratai) alátámasztotta. Az alperes az eljárása során nem titkolta el a Számlakibocsátó2. ellenőrzése keretében beszerzett bizonyítékokat, köztük a CMR okmányokat, a felperes tisztességes eljáráshoz és iratbetekintéshez való joga nem sérült.

- [20] A számlákon szereplő felek működésével kapcsolatos tények megjelölése mellett értékelte a Számlakibocsátók volt ügyvezetőinek teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatait, az ügyvezetővé vált hajléktalan személy vallomását, és megállapította, hogy társaságaik valós gazdasági tevékenységet nem végeztek, a felperes tudott a CMR-ek alapján arról, hogy a cukor nem a Számlakibocsátóktól származik, és nem tett intézkedéseket azért, hogy adókiijátszásra irányuló ügyletekben ne vegyen részt. A cégkivonat és adószám lekérdezése, a képviselők aláírási címpéldányának beszerzése, a vételár átutalása, a formailag szabályos számlák léte, az áru leszállítása, a gépkocsi adatainak rögzítése, az áru minőségi ellenőrzése az adott, köztudottan adócsalással érintett kereskedelmi ágazatban nem elégséges intézkedés. Figyelembe vette, hogy a kereskedelmi koordinátor, aki az ügyleteket kötötte, a Számlakibocsátók nevében eljáró személyeket először nem tudta megnevezni, velük személyesen nem találkozott. A felperes általa is tudottan valótlan tartalmú CMR kíséretében érkező, a számlák szerint belföldi beszerzésből származó árut fogadott be, annak ellenére, hogy valamennyi alkalmazottja elmondása szerint belföldi ügyleteknél szállítólevél, és nem CMR az árukísérő okmány. Ez eltért a felperes szokásos gyakorlatától, csak a két Számlakiállító esetében tekintettek el a vállalati protokolltól.
- [21] Álláspontja szerint a román cukorgyár megkeresése, a Számlakibocsátók részére átutalt ellenérték sorsa, az árelemzés az adókötelezettség szempontjából nem releváns. A felperes iratbetekintési jogát gyakorolhatta a közigazgatási eljárás során, ezt meg is tette, a kapcsolódó vizsgálat keretében beszerzett, és a döntéshozatalnál felhasznált CMR-eket az alperes határozatában ismertette. Az ellenőrzési jegyzőkönyv, az első- és másodfokú határozat felperesi hivatkozás szerinti ellentmondásosságát nem találta megállapíthatónak, a felperesi munkavállalók nyilatkoztatását az eljárási szabályoknak megfelelőnek ítélte. Hangsúlyozta, hogy az ellenőrzés megállapításit nem befolyásolja, hogy a Számlakibocsátók adófizetési kötelezettségüket teljesítették-e.
- [22] A kereskedelmi vezető és a VSH ügyvezetője ismételt, továbbá a Brand Food s.r.o. ügyvezetőjének tanúkénti meghallgatására, valamint a felperes által megjelölt másik adóalany közigazgatási pere iratainak beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványokat a pontos ok megjelölésével elutasította.

A felülvizsgálati kérelem

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében az a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [24] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. §-át, 206. §-át 213. §-át, 215. (1) bekezdését, 221. §-át, 336/A. § (2) bekezdését és 339. §(1) bekezdését.
- [25] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Kúria Kfv.V.35.809/2015/10. számú végzésének megfelelően nem orvosolta a korábbi eljárás hibáit a bizonyítási teher ismertetése, valamennyi kereseti kérelem elbírálása, az adókijátszás bizonyítása, a Számlakibocsátó2. tevékenységének értékelése körében fellelhető ellentmondások tisztázása, a jogszabályok és a joggyakorlat megjelölése, az általa csatolt okiratok és a 2010. november hónap határozatainak okszerű értékelése körében, továbbá nem folytatta le az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges bizonyítást.
- [26] Nem bírálta el azt a kereseti hivatkozását, hogy a másodfokú határozatban új tényállási elemként jelent meg, hogy a felperes a cukrot szlovák cégeknek értékesítette vissza. Az alperes ezáltal megsértette az Art. 100. § (3) és (4) bekezdését, továbbá, hogy a másik ellenőrzés során beszerzett O.J.és B. L. meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvet nem csatolta az ellenőrzés irataihoz.
- [27] Nem ismerhette meg a közigazgatási eljárásban a CMR okmányokat.
- [28] Az elsőfokú bíróság iratellenes megállapításokat tett a CMR okmányok elemzésekor, mert úgy tüntette fel ítéletében, mintha ez a közigazgatási eljárásban megtörtént volna. Emellett nem tisztázta valamennyi CMR tartalmát, nem tette lehetővé, hogy a felperes azokat teljes körűen megismerje, és elfogadta, hogy az alperes nem csatolta az összes fuvarokmányt. Bizonyíték nélkül, továbbá a K . S. Kft. ellenőrzési megállapításaival és az ítélet 7. oldalának tartalmával ellentétesen fogadta el, hogy a CMR-eken szereplő szállítmány nem volt összefüggésbe hozható a Számlakibocsátó1. gazdasági tevékenységével. Szintén bizonyíték nélkül fogadta el, hogy a felperes olyan CMR-eken szereplő árut vett át, amelynek címzettje a B. F. s.r.o. volt, mivel az ún. második CMR-en a kiszolgálási helyként minden esetben a felperes raktárbázisa volt feltüntetve. Azon az 5 db CMR-en, amelyen a felperes pecsétje szerepel, csak raklap átvételt igazoltak a raktárosok. Az elsőfokú bíróság megállapítása tehát okszerűtlen és iratellenes. Az elsőfokú bíróság nem oldotta fel V. T. Kft. ügyvezetője és alkalmazottja által tett nyilatkozatok közti ellentmondást, előbbi és a V. T. Kft. céllenőrzési jegyzőkönyvét nem értékelte. A felperes tudta, hogy a számlakibocsátóktól beszerzett cukor külföldről származik. Az adólevonási jog gyakorlásának nem feltétele, hogy a Számlakibocsátók képviselője az áru átadását jelen legyen az Áfa tv. 27. §-a szerinti láncügylet esetén.
- [29] Iratellenes megállapítást tett az elsőfokú bíróság a beszerzett cukor alacsony vételárára, ezáltal az ellenkérelemben foglaltakon az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett, mert ilyen tartalmú megállapítást az alperes nem tett.
- [30] Az alperes az ellenőrzés során a bizonyítékokat rejtegette, iratellenesen állította, hogy a Számlakibocsátók adóellenőrzése megghiúsult, mellőzte a Számlakibocsátó2. szállítmányaira a vonatkozó fuvarokmányok elemzését, nem bizonyította az adókijátszást tényét, utóbbi a bírósági eljárásban sem történt meg. A Számlakibocsátókat ellenőrizte, a cégkivonatokat lekérte, beszerezte a képviselők aláírási címpéldányát, szerződést készített, az áru leszállításra került, az ellenértéket átutalással megfizette, és a szállító járművek rendszámát rögzítette. Mindez igazolja, hogy a valós ügyletek megkötése és bonyolítása során megfelelő körültekintéssel járt el.

- [31] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről, bizonyítási indítványait megfelelő indokolás nélkül utasította el, továbbá ítéletében nem jelölte meg a döntése alapjául szolgáló jogszabályokat. Fenntartotta azon álláspontját, hogy az alperes eljárása során a védekezéshez, az iratbetekintéshez és a tisztességes eljáráshoz való jogát nem biztosította.
- [32] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [33] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [34] A Pp. 275. § (1)-(2) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyítás felvételének nincs helye.
- [35] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelése körében végzett tevékenységét támadta, másrészt a keresetlevelében foglaltakat megismételte a bizonyítékok beszerzése és megismerhetőségük hiányával kapcsolatban általa állított jogsértést, továbbá előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a bizonyítandó tényekről, a megalapozatlan adóhatósági határozat elleni keresetét ezért jogszabálysértően utasította el.
- [36] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e. A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A bizonyítékok mérlegelése jogszabálysértést csak abban az esetben valósít meg, amennyiben kirívóan okszerűtlen, logikátlan következtetést tartalmaz. Ez akkor valósul meg, ha a közigazgatási eljárás során és a perben rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése hiányosan, vagy a bizonyítási kötelezettség téves értelmezésével történt.
- [37] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak eleget téve a felperes keresetét teljes körűen elbírálta. Részletesen ismertette, és a perben folytatott bizonyítás eredményével összevetette a közigazgatási eljárás során beszerzett bizonyítékokat, és azokból logikus és okszerű következtetéssel állapította meg, hogy a Számlakibocsátók gazdasági racionalitás nélküli működtetéséről, az általuk megvalósított adókijátszásról a felperes objektíve tudott, ezért az adólevonás joga a kifogásolt számlák alapján nem illeti meg. E körben a Kúria kiemeli, hogy a felperes áruátvétellel foglalkozó munkavállalói egybehangzóan arról nyilatkoztak, hogy a

Számlakiállítókkal kapcsolatos ügymenet a szokásostól eltérő volt, mert külön utasítást kellett kérniük feletteseiktől, hogy a belföldi beszerzés ellenére CMR-rel érkező áru vonatkozásában a belső bizonylatokon mely társaságot jelöljék meg beszállítónak. Vallomásuk perdöntő és objektív bizonyíték, arra, hogy a felperes tudott a Számlakiállító ügyleteinek szabálytalanságáról, amit a fuvarozással, a Számlakiállító működésével, az ügyletkötés körülményeivel kapcsolatban feltárt tények csak megerősítenek.

- [38] A kereset alapján az elsőfokú bíróság a jogszabályi rendelkezések idézésével és a tényekkel való összevetésével jogszerűen foglalt állást az iratbetekintési jog, a munkavállalók nyilatkoztatásának módja, a bizonyítékok ellenőrzési jegyzőkönyvhöz csatolásának követelménye vonatkozásában, és a kereset érdemi elbírálásának, illetve a közigazgatási döntés törvényességi felülvizsgálatának érdekében részletes indokolást fűzött a felperes további hivatkozásihoz.
- [39] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a közigazgatási perben is alkalmazandó Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség abban az esetben terheli a bíróságot, amennyiben a megalapozott döntéshez szükséges tények még nem állapíthatók meg. Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványai jelentős részét - köztük tanúk újbóli meghallgatását, további ellenőrzések iratanyagának beszerzését - teljesítette, és a további indítványok elutasításának okát pontosan megjelölte. Az ítéletét a bizonyítékok értékelése alapján meggyőződése szerint hozta meg, az a felülvizsgálati kérelemben megjelöltek tükrében sem megalapozatlan. A nemzetközi fuvarokmányok egyéb bizonyítékokkal való összevetése kifogástalanul megtörtént, és azok az alperesi tényállást megerősítették. A felperes sem a közigazgatási, sem a peres eljárásban nem volt elzárva a bizonyítékok megismerésétől, erre vonatkozó konkrétumot nem is tudott megjelölni. A cukor kedvező áráról a felperes kereskedelmi koordinátora nyilatkozott, így az elsőfokú bíróság megállapítása e körben iratszerű.
- [40] A Kúria viszont észlelte, hogy a jogerős ítélet indokolásának első négy bekezdése az ügy érdekének nem tekinthető, a korábban hozott jogerős ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető pertörténeti részt tartalmaz. A Pp. 212. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a per érdekében ítélettel, a per során felmerült minden más kérdésben - ideértve a per megszüntetését is - végzéssel határoz. Ezért az ügy érdekéhez nem tartozó indokolási rész jogerős ítéletből való mellőzéséről döntött, ennyiben a jogerős ítélet indokolását megváltoztatta.
- [41] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet érdemét illetően megfelel a jogszabályoknak, ezért - az indokolási rész első négy bekezdése kivételével - a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [42] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazása a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2019. május 9.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró